

LAHDEN AMMATTIKORKEAKOULU
Lahti University of Applied Sciences

MODERNIN MUSIIKIN KONSERTTI

Harjoittelu ja toteutus

LAHDEN
AMMATTIKORKEAKOULU
Musiikki- ja Draamainstituutti
Musiikkipedagogi Amk
Opinnäytetyö
20.2 -2015
Tekijän Johan Wahlsten

Lahden ammattikorkeakoulu
Musiiki- ja Draamainstituutti

Wahlsten, Johan:

Modernin musiikin konsertti
Harjoittelu ja toteutus

Musiikkipedagogin opinnäytetyö, 19 sivua, 24 liitesivua

Kevät 2015

TIIVISTELMÄ

Pohdin opinnäytetyössäni millaista on valmistaa modernin sellomusiikin konsertti. Asiiasältönä työ käsittää modernin musiikin määrittelyn konsertin kohdalla, harjoittelukatsauksen ja pohdinnan itse konsertista

Asiasanat: Konsertti, 2000-luvun musiikki, sellomusiikki, harjoittelu

Lahti University of Applied Sciences
Institute of Music and Drama

Wahlsten, Johan:

Contemporary music concert
Practice and realization

Bachelor's Thesis in Musicpedagogue 19 pages, 19 pages of appendices

Spring 2015

ABSTRACT

I reflect in my Thesis the process of doing a concert of contemporary cellomusic. Information includes definitions of contemporary music heard in this concert, analysis of preparation and practice and considerations of the concert itself.

Key words: Concert, 21-century music, cellomusic, practice

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	1
2	UUSI MUSIIKKI	3
2.1	Konserttiohjelma	4
2.1.1	Magnus Lindberg: Partia soolosellolle osa 3 Aria	4
2.1.2	Luis Pato: Neljä elementtiä sellolle ja pianolle	5
2.1.3	Esa-Pekka Salonen Knock, Breath and Shine soolosellolle osa 3 Shine	6
3	MUSIIKKIANALYYSIN KEINOJA	8
3.1	Yleistä estetiikasta	8
3.1.1	Metodit	8
4	KONSERTIN VALMISTAMINEN	10
4.1	Harjoitteluprosessi	10
4.2	Tekniikkaharjoittelu	11
4.3	Mielikuvaharjoittelu	13
4.4	Pohdintaa harjoittelusta	13
4.5	Konsertin onnistuminen	14
5	YHTEENVETO	16
	LÄHTEET	19
	LIITTEET	20

1 JOHDANTO

Ajatus modernin musiikin konsertista syntyi jo elokuussa 2013, kun valmistauduin Turun sellokilpailuihin. Ohjelmistossa oli pakollisina kappaleina Esa-Pekka Salosen *Shine* sarjasta *Knock, Breath and Shine*, sekä Sebastian Fagerlundin *Silent Words*. Edellä mainittu oli sävelletty kisoja varten, kun taas Salosen sarja on vuodelta 2010. Jouduin siis valmistelemaan lähes tuoreita, niin teknisesti kuin tulkinnallisestikin tuntemattomia kappaleita. Salosesta oli olemassa jokunen esitys ja levytyskin, mutta se oli ulottumattomissani. Fagerlundista ei luonnollisesti ollut lainkaan nauhoituksia.

Harjoitellessani teoksia aloin pohtia, onko modernin musiikin soittaminen niin erikoista, eroaako sen ilmaisullinen tai tekninen sisältö esimerkiksi ”perinteisestä klassisesta” ohjelmistosta merkittävästi. Opinnäytetyöni tarkoituksena oli tutustua uuden musiikin konsertin toteuttamiseen ja pohtia millaisia työvaiheita siihen sisältyy. Osana opinnäytetyötäni toteutin uuden musiikin konsertin ja pidin harjoittelupäiväkirjaa konserttiin valmistautuessani. Harjoittelupäiväkirjaan kirjasin harjoittelumäärän, mitä harjoittelin ja miltä harjoittelu tuntui.

Konserttiohjelma muotoutui vasta elokuussa 2014. Alun perin tarkoitukseni oli harjoitella Magnus Lindbergin *Partiasta* osat 1 *Sinfonia*, 3 *Aria* ja 6 *Giga*, mutta elokuussa tulin lopputulokseen, että halusin jonkin kamarimusiikillisen kappaleen mukaan ja päädyin Luis Paton teokseen *Neljä elementtiä*. Näin ohjelmaksi muodostui Lindbergin *Partiasta Aria*, Luis Paton *Neljä Elementtiä* ja Esa-Pekka Salosen *Shine* sarjasta *Knock Breath and Shine*.

Halusin tämän prosessin kautta selvittää eroaako nykymusiikin konserttiin valmistautuminen oleellisesti perinteisistä kantaohjelmistoa sisältävään konserttiin valmistautumisesta. Tämä aihe kiinnosti minua, koska en ollut koskaan aikaisemmin järjestänyt pelkästä nykymusiikkiteoksista koostuvaa kokonaisuutta. Olen kyllä aiemmin soittanut nykymusiikin teoksia, mutta minua kiinnosti kerätä

omannäköiseni kokonaisuus esittävää nykymusiikkia. Konsertti onnistui mielestäni kiitettävästi. Keskustellessani esityksen jälkeen kuulijoiden kanssa selvisi, että heidän mielestä kokonaisuus välittyi yleisölle suunnitellun mukaan tulkinnallisesti ja käsiohjelma täydensi kokonaisuutta. Yleisön mukaan soittamani musiikki aukesi helposti ja oli miellyttävää kuunneltavaa. Kysymykseksi muodostui, mistä nykymusiikkia kannattaisi hakea ja miten täysin uuteen musiikkiin tulisi suhtautua harjoiteltavana ohjelmistona.

2 UUSI MUSIIKKI

Uudella musiikilla tarkoitan 2000-luvulla sävellettyä musiikkia. Yleisempi määritelmä on nykymusiikki, jolla viitataan laajimmillaan 1900-luvun jälkipuoliseen musiikkiin, kapeimmillaan 1990-luvun jälkeiseen musiikkiin. (Pohjannoro viitattu 23.11 2014) 2000-luvulla musiikissa ei ole yhtä vallitsevaa tyyliisuuntaa vaan eri sävellysmuodot kattavat laajan toimintakentän (Pohjannoro Viitattu 23.11 2014). Siksi nykymusiikkia, tai 2000-luvulla tehtyyn uuteen musiikkiin ei löydy yhtä kaiken käsittävää teoriaa tai määritelmää. John Cagen mukaan jo 1900-luvun alussa musiikki oli ohittanut pisteen, jossa voitaisiin puhua valtavirran suuntauksesta, kuten aikaisemmin barokista tai klassismista. (Ford 2011, 232). Konserttiohjelmani suhteen tämä pitää varmasti paikkansa: Musiikista on vaikea erottaa jotain yksittäistä tyylillistä piirrettä.

Yksi merkittävä tunnuspiirre nykymusiikille on atonaalisuus, eli sävellajittomuus. Atonaalisuutta on esiintynyt ensimmäisiä kertoja 1910-luvulla esimerkiksi Anton Webernin teoksessa *Bagatellit jousikvartetolle opus 9* (Nuorvala Viitattu 23.11 2014). Sävellajittomuus on pysynyt taidemusiikissa 2000-luvulle saakka. Sävellystekniikkana atonaalisuudella tai tarkemmin ”vapaalla atonaalisuudella” on tarkoitettu Arnold Schönbergin lanseeraamaa dodekafoniaa ja tästä kehittyntä sarjallisuutta. Dodekafonia, eli 12-säveljärjestelmä perustuu 12 sävelen tasa-arvoisuuteen ja systemaattiseen käyttöön musiikin ilmaisukeinona, kun taas sarjallisuus perustuu musiikin kaikkien elementtien valjastamiseen lukusuhteisiin (Nuorvala Viitattu 23.11 2014)

Opinnäytetyökonsernissa esittämäni musiikin toinen merkittävä nykymusiikin piirre on sointiväri. Sointiväri ei tarkoita konkreettista väriä (punainen musta), vaan musiikin pintarakenteen ja materiaalitunnun kuvailuun käytettävää sanastoa, esimerkiksi tumma, metallinen tai kirkas. Claude Debussy (1862–1918) on ensimmäisiä säveltäjiä, joka käytti musiikkia harmonisesti ja sävyllisesti korostamaan tunnelmia värivaikutelmana, olihan Debussyn impressionismi tiukasti sidoksissa samaan aikaan tapahtuneeseen maalaustaiteen impressionismiin. (Palas 2006, 147.) Sointivärille omistettu sävellysmuoto, spektrimusiikki onkin peräisin Ranskasta 1970-luvulta. Spektrimusiikissa tarkoituksena on manipuloida ja muokata ääntä, ”tunkeutua äänen sisälle”.

Apukeinoina spektrimusiikissa käytetään mikrintervalleja ja instrumenttisynteesiä, jolla tarkoitetaan äänen mikrorakenteiden analysointia ja toisiinsa sulauttamista uusien ”saundien” muodostamiseksi. (Länsiö Viitattu 23.11 2014)

2.1 Konserttiohjelma

Konsertissani esitettävän musiikin monimutkaisuus asettaa niin kuulijalle kuin esiintyjällekkin vaatimuksia, jotka luovat tarpeettomia esteitä, kun tarkoituksena on löytää ja kokea musiikin kauneus. Siksi olen suunnitellut konsertille ohjelmalehtisen, joka auttaa selkiyttämään miten koen teokset. Ajatukseni teosten estetiikasta ja luonteesta on tarkoitettu avaamaan esitettävää ohjelmistoa kuuntelijoille ja näin ollen helpottamaan kuuntelukokemusta. Tässä osiossa esittelen konsertissa esityttävät kappaleet.

2.1.1 Magnus Lindberg: *Partia soolosellolle* osa 3 *Aria* (2001)

Aloitusnumeroksi valitsin Lindbergin *Partian*, koska se on konsertin teoksista ainoa, jonka olen valmistanut alusta loppuun kokonaan itse. Olen pitkään halunnut tutustua teokseen ja viime keväällä siihen tarjoutui tilaisuus. *Partia* on minulle tuttu teos. Sen osia, etenkin *Sinfoniaa* on esitetty muun muassa Turun sellokilpailuissa. *Aria* on ainut osa, jota en ollut koskaan aiemmin kuullut. Tulkintani siitä on ehkä siksi eniten minun näköiseni. *Aria* on täten myös minulle uusin kappale ja siten sopiva avaamaan konsertin.

Partia on toisenlainen kirjoitusasu Partita- sävellysmuodosta, joka viittaa barokkiin. Lindberg on ”modernisoinut” barokin kappalemuotoja ja lisännyt uusia muotoja joukkoon. *Aria* on sarjan hidas osa, jota leimaa rytmin vapaus ja hengittävyys. Väljyys luo tilan, jossa musiikki on enemmänkin kuvailevaa kuin kertovaa. Välillä musiikki tiivistyy hyvinkin tiheäksi ja hengästyneeksi, välillä vetäytyy ja lähes lakkaa olemasta. Kappaleen dramatiikka perustuu teemajaksoihin, mutta kokonaisuuden suhteen olen pyrkinyt saamaan osaan loivuutta ja tasaisuutta, rauhan ja levon tunnetta. Teemat ovat lyhyitä, muutaman tahdin mittaisia, mutta esiintyvät eri variaatioina tiheästi pitkin kappaletta. Vaikka

kappale on eräällä tavalla ”väliosa” *Partian* kokonaisuuden kannalta, koen sen sopivan hyvin konserttikokonaisuuteen avaavana musiikkina.

2.1.2 Luis Pato: *Neljä elementtiä sellolle ja pianolle* (2011)

Neljä elementtiä on Luis Paton poikkitaiteellinen performanssi, mutta konsertissa siitä esitetään ainoastaan musiikillinen osuus. Sävellyksenä kappale on teemavoittoinen ja voimakkaasti karakterisoitu.

Ensimmäinen osa *Vesi* avaa teoksen. Osana se rakentuu pitkälle draaman kaarelle: se alkaa lähes tyhjästä ja kasvaa loppua kohden taas kadoten. Aalto lienee sopiva mielikuva osalle. Musiikki on hyvin dynaamista. Liikkeen läsnäolo ja välillä sen puuttuminen korostuu yhteissoitossa. Vesielementin kuvailu ilmenee pianon korkeiden sävelien ”pisarointina” ja toisaalta kuohuvien voimavaihteluiden vyörynä.

Toinen osa *Tuli* edustaa ehkä eniten taidemusiikin ”valtavirtaa”. Osan tunnusomainen takova rytmikka ja raskas ”riffi”-pohjainen muotorakenne tuo mieleen Shostakovichin. Musiikki on melko suoraviivaista ja osan taiterajat hyvin selkeitä sekä jyrkkiä. Ne on myös temaattisesti perusteltu: mielestäni tuli elää elämäänsä ja näyttäytyy meille ehdoillaan. Kappale sisältää suvantoja, mutta yleisilmeeltään se on aggressiivinen, liikkuva ja eteenpäin pyrkivä. Sellistin kannalta kappale istuu erittäin hyvin soittimelle. Mielestäni tämän osan kohdalla säveltäjä on onnistunut hyvin kuvaamaan juuri tulta.

Kolmas osa *Ilma* on edellisiin osiin verrattuna monimutkaisempaa musiikkia. Se on teknisesti haastava, hyvin herkkä ja kuulas. Myös ilmaisullisesti osa on haastava. Se on hyvin lyhytjännitteinen mutta sisältää kuitenkin laajoja teemoja. Alun pianomelodia on esillä pitkin kappaletta variaatioineen. Melodia on tempoileva, suorastaan oikukas. Olen jakanut kappaleen mielessäni kolmeen osaan. Alku on kuin hento tuuli, kevyt, hiljainen ja harvoin täysin läsnä, kunnes se voimistuu ja lähtee lentoon, niin dynaamisesti, kuin agogisestikin. Väliosa kuvailee myrskyä, kuinka se kerääntyy ja lopulta peittää kaiken maan alleen ukkostaen ja salamoiden. Lopussa taivas alkaa selkeytyä ja tuuli rauhoittua, jota kuvaa pitkäjännitteinen ja legato soiva musiikki.

Viimeinen osa *Maa* on muuttumaton, syvä ja pehmeä karakteriltään. Sen alkupuoli on hyvin melodiavoittainen ja antaa mahdollisuuden luoda ptkiä sonorisia jaksoja. Kappaleen luonne muuttuu rajusti keskittäessä. Tällöin mukaan tulee tanssillinen elementti, jonka sellisti ja pianisti ovat muokanneet varsin juopuneen oloiseksi. Tämän Debussyn sellosonaattia lainaavan pätkän jälkeen musiikki muuttuu avaraksi. Hyvä mielikuva tähän voisi olla luola: tauot ja soittimien kommentit sekä niihin ikäänkuin kaikuna esitetyt vastaukset alkavat lopulta etääntyä ja päättävät teoksen tyhjyyteen ja hiljaisuuteen.

Teoksen harjoitteluvaiheessa saimme ohjeita itse säveltäjältä, mutta koen lopullisen kokonaisuuden olevan kuitenkin minun ja pianisti Teija Englundin aikaansaannos. Teosta on esitetty toimestamme paljon- ensimmäisen kerran vuonna 2011 syksyllä. Olemme myöskin levyttäneet sen kahdesti ja lisäksi toteuttaneet performanssina useaan otteeseen. Kappaleen uudelleentyöstäminen tätä konserttia varten oli helppoa ja se muotoutuikin muutamissa harjoituksissa. Kappale on toki leimallinen hyvässä ja pahassa, koska se on muuttunut viimeistään tähän syksyyn mennessä soittajiensa näköiseksi ja ainakin omasta mielestäni kulkeutunut melko kauas siitä näkemyksestä, jonka kuvittelin säveltäjällä alun perin olleen.

2.1.3 Esa-Pekka Salonen *Knock, Breath and Shine* soolosellolle osa 3 *Shine* (2012)

Esa-Pekka Salonen *Knock, Breath and Shine* soolosellolle osa 3 *Shine* on moderni virtuoosikappale. Se sisältää modernille musiikille tyypillisesti hyvin monenlaista ilmaisua, mutta virtuoosisuus on osan punainen lanka. *Shine*, kuten Lindbergin *Ariakin* perustuu teemoihin, joita esiintyy varioituina pitkin matkaa. Esimerkiksi alun nelisoinnut esiintyvät neljä kertaa koko osan aikana ja niiden variaatiot ja karakterit ovat tärkein motiivi, ainakin soittajan näkökulmasta. Rakenne on lähes klassinen. Teoksessa on havaittavissa rondonmuodon tyylinen rakenne (abaca). Esitysmerkintä *Flessibile*, intenso tiivistää, mistä kappaleessa on kyse: se on hyvin tiivis, lähes tauoton, hengästynyt ja intensiivinen. Tämän teoksen olen valmistanut opettajani avustuksella. Sen ja kappaleen virtuoottisen luonteen takia *Shine* on eniten työstämäni kappale konsertissa.

Esa-Pekka Salonen kuvasi tätä osaa ”kolmella moottorisahalla jonglööraukseksi” (Reitsma 2012). Sitä se onkin. Kappale vie esittäjänsä sellon ääri rajoille ja pakottaa käyttämään sirkustempunomaisia soittotyylejä enemmän sääntönä kuin poikkeuksena. Kun aloin valmistella tätä opettajani Raimo Sariolan johdolla, meille alkoi selvitä, että kappale on vielä hankalampi kuin mitä nuottikuva antaa ymmärtää. Se on fyysisesti äärimmäisen raskas esitettäväksi ja hankala hahmottaa kokonaisuutena. Teos on tärkeä koko prosessin kannalta ja siitä sain innostukseni konsertin järjestämiseen. Se sisältää minulle tärkeän kysymyksen: onko tietoinen monimutkaisuuteen ja vaikeuteen pyrkiminen musiikissa esittäjän ja kuulijan kannalta oleellista ja jos on, onko se heikkous vai vahvuus? Shinen intensiivisyys perustuu monimutkaisuuteen, mistä johtuen soittaja joutuu keskittymään ja antamaan enemmän itsestään esiintyessään. Tästä seuraa esityksen dramaattinen ja intensiivinen kokonaiskuva. Vai voisiko olla niin, että soittaja voisi luoda suuremmalla mielikuvituksella teknisesti helpommasta materiaalista yhtä tiiviin ja tulisen esityksen?

3 MUSIIKKIANALYYSIN KEINOJA

Tässä osiossa kerron, kuinka olen analysoinut teokset. Mainitsen muutamia metodeja ja teorioita, joiden pohjalta modernia musiikkia pyritään analysoimaan esteettisesti.

3.1 Yleistä estetiikasta

Koko konserttiohjelman sovittaminen yhden otsikon alle saattaa vaikuttaa omituiselta, mutta esiintyjänä koen, että kaikkien kappaleiden välillä on esteettinen punainen lanka. Yhteneväisyytenä on selvästi melodian käsittely, dissonanssien käyttö ja rytmillinen monimuotoisuus. Lähden kuitenkin Arnold Schönbergin ajatuksesta, että modernissa musiikissa jokainen sävellys on musikaalisen idean esitys (Schönberg 2006, 15.). Tässä valossa kappaleiden karakteristiikkaa voi tarkastella jo teosten nimien pohjalta, kuten esimerkiksi Luis Paton kohdalla.

Ongelmallista kuulijan kannalta on, kun musiikin estetiikka ja musikaalinen idea erotetaan toisistaan. Modernin musiikin sävelkieli ei sisällä sävellajisuutta, jossa musiikin fraasien huippukohdan voi löytää toonikan, subdominantin ja dominantin perusteella. Sen sijaan musiikissa on toistuvia sävelaihoita, jotka toistuessaan ja muuntuessaan luovat musiikkiin hetkellisiä karaktäärejä. Tästä näkökulmasta kuulijan pitäisi pyrkiä kuuntelemaan musiikkia näiden karaktäärien ja ideoiden kautta, eikä ennako-oletuksena odottaa I-IV-V sointukulkuja tai muita ”perinteisiä” länsimaisen taidemusiikin ilmaisun keinoja.

3.1.1 Metodit

Metodeina musiikin analysoimiseen käytin Alan Forten esittämää matriisi- ja rakenneanalyysiä (Forte 1977, 83, 113.), jotka ovat modernin musiikin muotoanalyysimetodeja. Painotan metodien merkitystä työkaluina omien ajatusteni vahvistamiseksi. Koen, että musiikin karaktäärien ymmärtäminen on tärkeämpää, kuin selvittävät sävellystekniset ratkaisut, toisaalta esimerkiksi rakenneanalyysi voi selventää kappaleita kokonaisuuksina.

Matriisianalyysi perustuu toistuviin sävelyksiköihin ja niistä hahmotettuun kuvioon, joka voidaan ymmärtää musiikin rakenteen matriisina (Forte 1977, 118). Matriisin oleellinen tarkoitus on selventää atonaalisten melodioiden ja dissonanssien funktiot ja dramaattinen lataus. Käytin matriisia Esa-Pekka Salosen teoksen välitaitteen pohdinnassa. Lopputulokseksi sain $1a = 2a < 3a$, tarkoittaen kolmannen sävelyksikön olevan tiheydeltään suurempi, kuin kaksi ensimmäistä (Shine tahdit 43–44). Tämän voi tosin havaita musiikista sellaisenaan soittaessaan tai kuunnellessaan, mutta esityserkkien puuttuessa matriisi on varteenotettava työkalu kappaletta työstäessä.

Toisena metodina käytin Forten esittämää rakenneanalyysiä pohtiessani sävelten riippuvuuksia ja suhteita kokonaisuuden kannalta (Forte 1977, 6-7). Esimerkiksi Lindbergin Aariassa analysoin tahdit 1-5 suhteessa tahteihin 12, 13 ja 14. Päädyin tulokseen, että tahtien samankaltaisuuden takia niitä voi pitää segmentteinä, samanarvoisina ja toisitaan riippuvina (Forte 1977, 83–84). Tämä vahvisti käsitystäni kappaleen yleisilmeestä levollisena ja tasaisena. Forten metodi on monimutkainen ja käytin sitä lähinnä Eero Hämeenniemen kokoaman uuden musiikin teorian pohjalta: Hämeenniemi esittää, että Forten käsite segmentti on ryhmä sävelluokkia. Sävelluokalla tarkoitetaan tasavireisen järjestelmän kromaattisia säveliä ja luokittelussa perättäisten sävelten väli on aina yhtä suuri. Esimerkkinä luokittelusta Cis=1 D=2. (Hämeenniemi 1982, 19.) Luokiteltuina sävelten esiintymistiheys ja järjestys antavat yleiskuvan musiikin tiheydestä eri sävelluokkien esiintymisen pohjalta ja niiden kautta soittaja voi perustella valintojaan. Segmenteistä ei pelkkien sävelluokkien perusteella voi vetää johtopäätöksiä, vaan tuloksena on tilastollista dataa eri sävelluokkien yleisyydestä ja harvinaisuudesta. Harjoitellessani teoksia koitin tilastollisen arvioinnin perusteella kiinnittää huomiota poikkeamiin ja tavanomaisuuksiin. Tavoitteena oli löytää mahdollisuuksia ilmaisuvoiman lisäämiseen tilastollisen analyysin avulla.

4 KONSERTIN VALMISTAMINEN

Tässä luvussa tarkastelen harjoitusprosessia, jonka kävin läpi valmistautuessani opinnäytetyökonserttiini. Prosessiin sisältyi itse esityskappaleiden harjoittelu ja niiden tueksi käyttämäni tekniikkaharjoitukset. Harjoitteluprosessin aikana kirjoitin harjoittelupäiväkirjaa, joka on opinnäytetyön liitteenä. Etydit ja harjoitteet olen valinnut tukemaan ohjelmistoa, joten tässä luvussa ei siis käsitellä perussoittokuntaa ylläpitäviä harjoitteita.

4.1 Harjoitteluprosessi

Virallisesti aloin harjoitella konserttia varten heinäkuussa 2014. Koska ohjelmaan tuli muutoksia vielä elokuun puolella, osa kappaleista ei ole harjoittelupäiväkirjassani mukana, kuin vasta siitä lähtien. Harjoittelumenetelmäni ovat samanlaiset kuin aiemmin koko ammattiopiskelujeni ajan. Jokaiselle viikolle suunnittelin oman harjoitusohjelman; kuinka paljon kuhunkin kappaleeseen käytän aikaa ja kuinka paljon viikkoon sisältyy esimerkiksi läpisoittoa tai tietynlaisen kohdan harjoittamista. Harjoitteluni väheni lähestyttäessä konserttia, osittain elämäntilanteeni vuoksi, osittain tietoisesti rentoutta ja vapautta hakiessani. Olin kuitenkin koittanut pitää harjoittelun säännöllisenä ja rutinoituneena varsinkin syyskuusta eteenpäin.

Harjoittelussani pyrin laadulliseen eheyteen. Päätin jo kesällä, heti alettuani harjoittelemaan, että koitan tiivistää ja tehostaa harjoittelua siten, että kaikki oleellinen tulisi tiivistettyä enintään kolmeen tuntiin. Tiiviiseen pakettiin kuuluivat kaikki kappaleet, joskin ohjelmisto muutti muotoaan harjoitteluprosessin myötä..

Vaikka harjoittelumäärät tässä vaiheessa olivat pudonneet huomattavasti verrattuna edellisiin kuuteen vuoteen, jolloin pyrin pitämään yllä noin kuuden tunnin perusmäärää, olen tyytyväinen lopputulokseen. Toisaalta suuri osa musiikista oli tuttua, jolloin harjoittelun luonne oli ylläpitävää. *Partian Aaria* oli

minulle ainut täysin uusi teos, mutta koin sen musiikillisesti miellyttäväksi ja melko hyvin istuvaksi soittoteknisessä mielessä.

Modernin musiikin tulkinta ja analysoiminen on mielestäni erillään teknisestä harjoittelusta, kappaletta soittaessa tulisi olla selvä vaikutelma mitä esteettisiä ja dramaattisia elementtejä hakee ja miten niitä pyrkii soitossaan ottamaan huomioon. Siksi musiikkianalyysi tulisi mielestäni tehdä puhtaalta pöydältä, vailla ennako-oletuksia tai valmiita tulkintoja. Lisäksi harjoiteltaessa kappaleita on tärkeää pyrkiä tasaisuuteen muotoilun suhteen, tulkinnan ja estetiikan jatkuva muuttaminen aiheuttaa liikeratojen, kuulokuvan ja lihaskäytön hämärtymisen. Tämän yleensä huomaa esityksen aikana moninaisina ilmentyminä: unohteluna, jännittymisenä ja yleisenä epätasaisuutena.

Yhteenvedona voisi todeta, että omalla kohdalla harjoittelun laadukkuudessa ratkaisevaa oli keskittyä tekemään musiikillinen ja taiteellinen työ edeltä käsin analysoimalla nuottikuvaa. Tämän seurauksena itse harjoittelun pystyi keskittämään tekniikkaan ja soittovalmiuksia kehittävään työhön. Kappaleiden kohdalla tämä tarkoittaa prosessin jakamista kahteen vaiheeseen, valmistelemaan, eli edellä mainittuun ja toteutettavaan vaiheeseen, eli läpisoittoon.

Läpisoittovaihetta on mielestäni aliarvioitu konsertin valmistelussa. Sen avulla on mahdollista hankkia itsevarmuutta ja valmiutta reagoida mahdollisiin virheisiin. Soittamalla ohjelmiston läpi itselleen ominaisimmalla tavalla soittaja saa tuntuman, mitä voi tavoitella esiintymistilanteessa. Samalla mahdollisuudet päästä ongelmakohtien yli vaivattomasti paranevat. Itselleni läpisoiton merkitys kasvoi etenkin konsertin lähestyessä. Se korvasi harjoituskonsertit, joita minulla ei ollut mahdollista pitää muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta.

4.2 Tekniikkaharjoittelu

Valitsemani tekniikkaharjoitukset tukivat oleellisesti soittotaidon ylläpitoa ja kehittämistä. Olen jakanut tekniikkaharjoittelun kolmeen osaan: jousikäteen,

vasempaan käteen ja kokoaviin harjoituksiin. Valitsemani tekniikkaharjoitukset tukevat konserttiin valmistamani kappaleiden harjoittelua. Teosten pohjalta koitin löytää ongelmakohtia, joissa soittoergonomia joutui koetukselle. Pysin myös analysoimaan sitä miten vapaasti soittoni sujui tutkimalla hengitystäni ja rentouttani.

Jousikäden harjoitteluun olen enimmäkseen käyttänyt Ottokar Sevcikin School of Bowing Technique, Op.2 harjoituksia numero 5 (Sevcik 1998, 9-14) ja 6 (Sevcik 1998, 15-19). Soitin niitä vuoropäivinä. Pysin käymään kaikki variaatiot läpi. Jos jokin jousilaji ei istunut, jätin sen siltä istumalta kesken ja otin kyseisen harjoituksen seuraavalla kerralla heti alkuun. Näin huonosti istuvat jousilajit tuli käytyä läpi useammassa erissä, ja oli mahdollista säästää aikaa kappaleiden harjoittamiseen.

Vasemman käden harjoitukset olivat fokuksessa konserttiin harjoitellessa. Kaikki konsertin kappaleet sisältävät pariäänä, epäortodoksisia asemanvaihtoja ja nopeita juoksutuksia. Lisäksi kappaleet ovat fyysisesti raskaita vasemmalle kädelle. Tästä syystä kestävyysharjoitukset sekä sormijumput olivat tärkeä osa tekniikkaharjoitteluani. Käytin Paul Torelierin How I Play, How I Teach- vihkoa ja etenkin sivujen 77-78 peukaloasemaharjoitusta sekä sivujen 72-75 kurotusharjoitusta. Molemmissa on periaatteessa sama pyrkimys: otteiden vahvistaminen ja varmistaminen. (Tortelier 1988,72) Lisäksi molemmat harjoitukset toimivat kromaattisesti eli niitä voi soittaa kaikilla kielillä missä asemassa tahansa, jotta harjoittelu pysyy mielenkiintoisena.

Kokoavina harjoituksina käytin asteikkoja kolmisointuineen ja pariäänineen sekä David Popperin etydivihkon etydejä numero 9 ja 33. Minulle asteikkojen soitto on ollut aina mielekästä ja käytän niitä nykyään rentouden ja sujuvuuden hakemiseen. Popperin etydeistä 9 on puhtausharjoitus. Soitin sitä pääsävellajissa Es-duurissa, mutta myös transponoin alun kahdeksaa ensimmäistä tahtia D-

duuriin ja E-duuriin saaden näin mukaan uusia oteyhdistelmiä. Etydiä numero 33 käytin sellaisenaan. Se kuuluu etydeihin, joita tuskin koskaan voi osata tarpeeksi hyvin. Se myös harjoittaa molempia käsiä tehokkaasti. (Popper 2004, 18–19, 72–74.)

4.3 Mielikuvaharjoittelu

Harjoittelun ajallisen rikkonaisuuden takia käytin mielikuvaharjoittelua enemmän, kuin koskaan aiemmin. Pyrin hahmottamaan musiikin rakenteet ja fraasit nuottia lukemalla. Olen huomannut, että oman soittotapani fyysisyyden takia mielikuvaharjoittelu ei vie kappaleita teknisesti eteenpäin. Se on minulle keino muodontaa musiikkia etukäteen ja säästää aikaa harjoittelussa, kun olen muodontanut ja päättänyt musiikin karaktäärit etukäteen. Poikkeuksena tästä ovat jousitukset, joita pystyn hahmottamaan edeltä käsin.

En sisällytä musiikkianalyysia mielikuvaharjoitteluun, koska mielestäni musiikin muodon ja estetiikan analysoinnin tulisi tapahtua ennen konkreettista harjoittelua. Mielikuvaharjoittelu on mielestäni tehokas juuri toistoja vaativien harjoitteiden kohdalla. Kappaleen hahmottaminen ja muotoilu on paljon monimutkaisempi prosessi, jossa mielikuvat toimivat musiikkia selventävinä tekijöinä, eivät harjoitteluvälineinä.

4.4 Pohdintaa harjoittelusta

Tekniikan harjoittaminen säännöllisesti on edellytys uuden musiikin ohjelmiston valmistamiselle. Koska erilaiset efektit ja epäortodoksiset tekniikat ovat osa musiikin perusolemusta, on tärkeää tutustua niihin pieteetillä. Suurin osa ”tempuista” ei ole lainkaan vaikeita verrattuna perustekniikkaan. Monelle soittajalle kappaleiden tekniikka on vierasta, esimerkiksi Lindbergin huiluaänet eivät ole sellaista soitettavaa, joka tulisi perusohjelmistossa koskaan vastaan. Siksi kyse on uusien asioiden opettelusta. Mielestäni teknisen työn ennalta tekeminen ratkaisee suuren osan kappaleiden monimutkaisuudesta, kunhan soittaja on orientoitunut pohtimaan uusia lähestymistapoja tutkiessaan kappaleiden ilmaisua.

Läpisoiton merkitystä ei pidä väheksyä uuden musiikin kohdalla. Koska musiikki on yleensä ”vierasta” soittajalle, sen välittäminen yleisölle vaatii ylimääräistä ponnistelua. Jotta yleisö pääsisi vuorovaikutukseen esittäjän ja hänen kauttaan musiikin kanssa, esittäjältä vaaditaan syvällistä paneutumista musiikkiin.

4.5 Konsertin onnistuminen

Konsertti oli varsin onnistunut ja itselleni merkittävä etappi. Olen aina pitänyt uudesta musiikista ja jo pitkään halunnut järjestää pelkästään uutta musiikkia sisältävän konsertin. Sain hyvää ja rakentavaa palautetta liittyen konsertin sisältöön ja toteutukseen. Itselleni jäi vapautunut ja onnistunut olo projektista kokonaisuuten ja vaikka en ehtinyt harjoitella itse esitykseen niin paljon kuin olisin halunnut, saatoin silti soittaa kappaleita melko varmalla otteella ja nauttia musiikista.

Opinnäytetyötä varten pidetty harjoittelupäiväkirja on sikäli epätarkka, että siihen on mahdotonta mahduttaa kaikkea musikällisen kehityksen historiaa: musiikillista ymmärrystä voi toki pohtia akateemisesti ja miettiä, millaisia teorioita musiikin muodon hahmottamiseksi on käyttänyt ja miten tällainen opiskelu kuuluu soivassa lopputuloksessa. Laitan kuitenkin etusijalle musiikin kokemuksellisuuden, uuden musiikin vahvuus on mielestäni juuri ilmaisun monipuolisuudessa, jolloin soittaja pystyy tulkinnan kautta antamaan kuulijalle kattavan kuvan sekä musiikista, että tavasta jolla hän itse sen kokee esitystilanteessa. Ainakin omalla kohdallani tulkinnassa on tällöin mukana koko kokemushistoria, mitä kannan musiikin tekijänä ja kokijana mukana.

Kokemuksellisuudesta pitää vielä mainita ohjelmiston pitkäikäisyys, esimerkiksi Luis Paton *Neljällä elementillä* on takanaan noin kolmen vuoden ”hautuminen”, jolloin kappaleesta välittyy myös hiljaista tulkintaa. Mielestäni hitaasti kehittyvä, latentti tulkinta tuo kappaleen lähemmäksi sekä esiintyjää että yleisöä ja antaa persoonallisen leiman kappaleille.

Andrew Ford puhuu teoksessaan *Illegal harmonies* musiikin luonteen muuttumisesta. Fordin mukaan 1900-luvun loppuessa musiikista on tullut kulutustuote, josta puhuttaessa on vaikea ymmärtää miksi taiteen täytyy taistella roolistaan muun kulutustavaran keskellä (Ford 2011, 23). Konsertissani pyrin tuomaan yleisölle taiteellisen elämyksen musiikilla, joka ei noudata edellämainitun kulutustuotteen leimaa. Kuulijat nauttivat musiikista, joten päätelmänä tästä musiikin olemuksessa on hyvin paljon kyse siitä, miten esittäjä välittää oman musiikkikokemuksensa kuulijoille.

Koko prosessi oli mielestäni oikein onnistunut ja vahvisti käsitystäni siitä että nykymusiikissa on paljon tutkimatonta potentiaalia ja ilmaisuvoimaa, joka koskettaa myös asiaan perehtymättömiä kuulijoita. Prosessin aikana opin, kuinka tärkeä osa tekniikan harjoittelu on nykymusiikin kappaleiden harjoittelussa. Teknisten asioiden hallitseminen parantaa lopputulosta selvästi ja on jopa edellytys kappaleiden osaamiselle.

5 YHTEENVETO

Opinnäytetyön idea muodostui alun perin Turun sellokilpailujen aikoihin pohdittuani, miten harvoin soitettua nykymusiikin ohjelmistosta voisi vastaisuudessa hyödyntää. Konsertin muodostuminen lopulliseksi kokonaisuudeksi tapahtui pitkänä jatkuvasti kehittyvänä prosessina. Taustalla vaikuttaa erittäin intensiivinen sellokilpailuihin valmistautuminen, musikaalisten näkemysten kypsyminen ja selkiytyminen ajan saatossa ja soittotaidon kautta tullut varmuus soittaa omien mieltymysten mukaan.

Työstäessäni konserttia löysin ohjelmistosta paljon uusia ulottuvuuksia. Koska harjoitteluni oli syys-lokakuun kohdalla rikkonaista, jouduin hahmottelemaan ja muotoilemaan musiikkia mielikuvatasolla. Lisäksi soittotuntien loppuminen pakotti minut tekemään omat ratkaisuni tekniikan ja tulkinnan suhteen. Näistä vaikeuksista huolimatta pystyin valmistamaan konserttikokonaisuuden mieluisasta ohjelmistosta.

Suurin huolenaiheeni oli soittotuntien loppuminen. Tämä aiheutti harjoittelun ennalta suunnittelussa päänvaivaa, koska jouduin arvioimaan yksin kehitystäni ja mahdollisuuksiani konsertin ohjelmistoon liittyen. Lisäksi soittokuntoni ei ollut kaikkein parhaimmillaan kesän aikana, joten harjoittelun alkuvaiheessa uuden ohjelmiston avaaminen oli vaikeaa. Loppua kohden aloin uskoa oman valmisteluni tuottaneen tuloksen, joka kantaa omalla panoksellaan tarpeeksi pitkälle.

Eroaako nykymusiikin konsertin valmistelu perinteistä ohjelmistoa käsittävästä konsertista? Mielestäni ei merkittävästi, mahdolliset eroavaisuudet liittyvät vakiintuneen ohjelmiston traditioon ja teknisiin vaatimuksiin. Nykymusiikin sävelkieli on hyvin erilainen verrattuna 1800-luvun ohjelmistoon, mutta työstettynä musiikkianalyysit ja läpisoittaminen avaavat kappaleita tältä osin tarpeeksi.

Nykymusiikin ongelma liittyy lähinnä musiikin tekniseen monimutkaisuuteen. Uusimmassa musiikissa on käytössä huomattavan paljon erilaisia efektejä, joiden toteuttamiseksi soittajan tekniset valmiudet joutuvat koetukselle. Musiikin virtuoosisuus on radikaalia, verrattuna perusohjelmiston teoksiin, kuten Dvorakin

H-molli konserttoon. Erilaiset juoksutukset, skaalat ja jousitekniikat esiintyvät äkkinäisesti ja tiheästi, jolloin soittoja joutuu olemaan jatkuvasti varuillaan ja fokusoitunut. Kappaleiden vaikeus on siis epämukavuus, ongelmat ovat samankaltaisia, kuin perinteisen ohjelmiston teoksissa.

Tradition puute antaa soittajalle vapauden tehdä omia valintoja liittyen kappaleiden estetiikkaan ja dramatiikkaan. Toisaalta valmiiden mallien puuttuminen asettaa haasteita ja pakottaa tekemään ratkaisuja edellä mainittujen seikkojen kanssa. Teknisen suorituksen kohdalla tämä tarkoittaa jousitusten ja sormitusten keksimistä, tulkinnan kohdalla taas muotoilun hahmottamista musiikkianalyysillä. Konserttiohjelmiston kappaleissa oli hyvin tarkat esitysmarkinnat, mutta aina näin ei ilmeisesti ole.

Kaiken kaikkiaan nykymusiikin konsertin järjestämiseen vaaditaan aikaa. Soittajan on analysoitava kappaleet ja löydettävä sävelkielen estetiikka. Harjoitteluvaiheessa ei ole oikoteitä, kappaleet on pirstottava pieniin osiin ja hitaasti koottava kokonaisuudeksi. Teknisten vaikeuksien takia tekniikkaharjoitukset ja etydit ovat välttämättömiä lopputuloksen suoritusvalmiuden kannalta.

Olen koko ammattiopiskeluni ajan halunnut järjestää nykymusiikin konsertin. Mielestäni uuden musiikin ilmaisuvoima antaa sekä soittajalle, että kuulijalle mahdollisuuksia löytää musiikista uusia ulottuvuuksia. Sävelkielen vieraus on virkistävää ja antaa kokonaan uuden näkökulman musiikin kuuntelulle, mikä on kaunista ja mikä tärkeää. Oma näkemykseni on, että 2000-luvun musiikissa on enemmän ilmaisuvoimaa verrattuna aiemmin sävellettyyn.

Toivon, että työni antaa inspiraatiota kanssamuusikoille tutkia ja esittää uutta musiikkia. Kokemukseni mukaan ammattiopiskelijoiden keskuudessa suhtautuminen uusimpaan musiikkiin on yleisesti negatiivinen. Uutta musiikkia ei kannusteta opiskelemaan ja joskus se jopa kuitataan nyt jo vanhanaikaisella ”epämusiikki” – termillä. On ymmärrettävää, että nykymusiikin tekniset vaikeudet asettavat kynnyksen sen sisällyttämiseksi ydinohjelmistoon, mutta asennoituminen uuteen musiikkiin vieraana ja epäkiitollisena soittomateriaalina on perusteeton. Kaiken uuden sävelletyn musiikin joukossa on runsaasti vielä

tuntemattomia mestariteoksia, jotka odottavat soittajiansa ja kuulijoitansa. Cagen sanoin, kuulijakunta määrittää millaista musiikki on.

LÄHTEET

Ford A. 2011. Illegal Harmonies Music in the 20th century Alexandria: Hale and Iremonger Pty Ltd

Forte, A. 1977. The Structure of Atonal Music. New Haven and Lontoo: Yale university press.

Tortellier, P. 1988. How I play how I teach. 4 painos. Lontoo: Chester music.

Popper, D. Editet by Martin Rummel. 2004. Hohe Schule des violoncellospiels. Germany: Bärenreiter.

Schönberg, A. Edited and translated by Patricia Carpenter and Severine Neff, with a Commentary and Concordance of Terms. 1995. The Musical Idea and the Art, Logic and Technique of its Presentation. A Theoretical Manuscript. New York: Columbia University Press.

Renee Reitsman haastattelu. Viitattu 23.11 2014, saatavilla

<http://bachtrack.com/review-jakob-koranyi-simon-crawford-phillips-amsterdam-concertgebouw>

Rainer, P 2002. Taidemusiikki tutuksi. Keuruu: Ottavan Kirjapaino Oy

Sibelius-Akatemian oppimateriaali Aleatori. Viitattu 23.11 2014, saatavilla

<http://www2.siba.fi/aleatori/index.php?id=112&la=fi>

Sibelius-Akatemian opas 1900-luvun musiikkiin Viitattu 23.11 2014, saatavilla

<http://www2.siba.fi/historia/1900/kartta.html>

Sevcik. O 1998 Opus 2 Sevcik Cello Studies: School of Bowing Technique Part 2 Lontoo Music sales Ltd

LIITTEET

Linkki konserttiin: <https://www.youtube.com/watch?v=w38VbiLAmjM>

Nuottiesimerkki 1: Lindberg

3. Aria

$\text{♩} = 66$
espressivo

mf *f* *mp*

f

molto f

f

mf

mf *f* *sub. mp* *f*

(trina vrt 1-9)

Handwritten musical score with annotations and performance instructions. The score is written on a grand staff with treble and bass clefs. It includes various musical notations such as triplets, slurs, and dynamic markings. The score is divided into systems, with measure numbers 12, 14, 16, 20, 23, 27, 30, and 32 indicated. The key signature is one flat (B-flat). The time signature is 4/4. The score includes the following annotations and markings:

- 12: *poco f*
- 14: *f*, *molto f*, *f*, *con vib. (V)*
- 16: *ff*, *maestoso*, *con vib.*, *ben f*
- 20: *tenuto*, *poco f*, *f*, *mf*
- 23: *molto f*, *cresc. sempre*, *intenso*, *ff*
- 27: *non dim.*, *senza vib.*
- 30: *f*, *più f*
- 32: *poco f*, *p*

Nuottiesimerkki 2 Salonen

Harjoittelupäiväkirja

Viikko 27 (30.6- 6.7)

30.6

Tällä viikolla olin kesätöissä, joten lähinnä silmäilin minulle uusinta kappaletta, Magnus Lindbergin Partiaa. Työni ajoittuu välille 13-16 ja 17-20. Lindbergin nuottikuva ei ole haastava, mutta kappale sisältää useita erilaisia soittotekniikoita, kuten sul pontitcello-jousilajeja ja vasemmankäden pizzicatoja, joten pystyin keskittymään vain kahden ja puolen rivin mittaiseen osioon.

1.7

Tämä oli huono päivä, teatteri esitys vei voimia, joten koitin keskittyä Lindbergin ensimmäisen osan neljään ensimmäiseen tahtiin. Otteet ovat melko hankalia, joten aion huomenna silmäillä toista ja kolmatta osaa.

2.7

Toisen osan silmäily alkoi hitaasti, mielestäni nuottikuva on tässä hankalampi, tiheämmin kirjoitettu. Aloin tutkia osaa kokonaisuutena, koitin olla juuttumatta yksittäisiin ääniin. En silti ole valitettavasti koskenut muuta, kuin ensimmäiseen ja toiseen osaan.

3.7

Toinen osa sujuu hitaasti, acordit aiheuttavat ongelmia. Palasin ensimmäiseen osaan, musiikki on sisällöllisesti miellekäästä, asemasoitto aiheuttaa päänvaivaa. Etenin tekniikkaharjoituksissa Tortellierin vasemman käden materiaaliin. Niistä tulee tekniikkaharjoittelun kulmakivi, kappaleet sisältävät runsaasti epämukavia ja vaikeita sävelkulkuja, jotka ovat lisäksi fyysisesti raskaita vasemmalle kädelle.

4.7 Keskityin tänään tekniikkaan, jaoin päiväni viiteen puolen tunnin yksikköön siten, että aloitin vasemman käden harjoituksista jatkaen vuorotellen oikean käden välillä. Pidin pitempiä taukoja, kuin yleensä, sillä vasemman käden harjoitukset

vetävät helposti kehon lukkoon. Harjoittelu sujui melko hyvin, olen tottunut hiomaan juuri tekniikkaa tarkasti ja pitkäjänteisesti. Lisäksi osa harjoituksista on minulle tuttua soitettavaa noin kymmenen vuoden takaa.

5.7

Aloitin taas tekniikkaharjoittelulla. Pyrin saamaan soittotuntuman nopeasti, jotta aikaa jäisi enemmän kappaleille. Tämä onnistui melko hyvin ja kappaleiden harjoittelussa näkyi edistystä luultavastikin juuri teknisen alkulämmittelyn seurauksena. Lindberg sujui jo paremmin, en tosin ole vieläkään tarkastellut kappaletta kokonaan, vain kahta ensimmäistä osaa.

6.7

Keskityin tänään Lindbergiin, pidin tekniikan lähinnä rentoutusharjoitusten muodossa. Partian ensimmäinen osa Sinfonia aiheuttaa paljon päävaivaa, siinä on niin paljon ja tiheästi nopeita vasemman käden asemanvaihtoja ja asteikkokulkuja, että ainoa tapa soittaa ne järkevästi olisi harjoitella jokainen vaihto refleksin tasolle, jotta yhtään vaihtoa ei joutuisi ajattelemaan tai harkitsemaan ja huomion voisi kiinnittää vain kokonaisuuteen. Epäusko alkaa hiipiä mukaan...

Ma-Su: Partia 1 h 30 min (2x 45 min klo 9-11)

Tekniikkaharjoittelua (30 min klo 16-16.30)

Viikko 28 (7.7 -13.7)

Ensimmäinen normaali harjoitusviikko. Olen jakanut päivän kolmeen osaan, tekniikkaan, jota harjoitellaan 2x 30 min ja kummallekin kappaleelle 2x 45 min. Jokaisen harjoittelusession välissä on viidentoista minuutin tauko.

7.7

Aloitin viikon tutkimalla Partian kolmatta osaa, Aaria. Se on teknisesti selvästi helpompi, kuin ensimmäinen ja toinen osa. Musiikillisesti kappale tuntuu olevan aivan muuta, se on hyvin vapaa ja tasainen. Lindbergin lisäksi koitin Esa-Pekka Salosen Shineä. Kappale on yllättävän hyvin muistissa, se on edelleen äärimmäisen vaikeaa soitettavaa kaikin tavoin, mutta pelkoni siitä, että olisin menettänyt tuntuman kappaleeseen kokonaan on näköjään turha. Tekniikkapuolella keskityin asteikkoihin, ne ovat mukavaa ”aivot narkikkaan”-tyyppistä soittamista kappaleisiin verrattuna.

8.7

Tänään aloitin asteikoilla, helppoa ja rentouttavaa. Jatkoin Shinen palauttelemista, kappale on erittäin vaikea, sitä on harjoiteltava hyvin pienissä pätkissä. Kuitenkin kappale etenee nopeasti, koska nuotin lukemisessa ei ole ongelmia. Lindbergissä keskityin ensimmäiseen ja kolmanteen osaan, kolmas osa toimii hyvin ensimmäisen osan parina, niin musiikillisestikin, kuin soitannollisestikin. Toinen osa on vielä pahasti kesken.

9.7

Aloitin Shinellä, pyrin soittamaan sen rauhallisesti läpi, kiinnitin huomiota intonaatioon, joka on aina ongelmallista sävellajittomassa musiikissa. Lindbergissä keskityin yksinomaan kolmanteen osaan. Tein osasta jonkinlaisen muotoanalyysin, luulen, että tarvitsen jonkinlaisen analyysimetodin, jotta saan rakenteesta kaiken irti. Koen, että juuri tämäntyyppinen, vähäisistä aineksista koottu melko loiva teos tarvitsee tarkan analyysin, jotta musiikista voi saada välittämään kaikki aspektit. Lopuksi soitin vielä jousikäden tekniikkaharjoituksia ylläpidon vuoksi.

10.7

Keskityin taas Lindbergiin, aloitin soittamalla ensimmäistä osaa, jatkoin kolmannella osalla ja sitten kokeilin neljättä. Näen nyt selvän yhteyden osien välillä, temaattinen materiaali on hyvin samankaltaista (pariääniteema). Osien ongelmallisuus liittyy pariäännten paljouteen, korva ei ehdi pysyä perässä, kun harmoniat vaihtuvat tiheään. Ensimmäinen osa on selvästi vaikein. En soittanut

tänään muuta, käytin loopun aikani ensimmäisen osan pariäänien hiomiseen.

11.7

Soitin läpi Shinen ja Lindbergin ensimmäisen osan. Läpisoittojen pohjalta tein seuraavan harjoittelusuunnitelman. Pyrin saamaan tarpeeksi läpisoittoja, jotta saisin yleiskäsityksen miltä osat tuntuvat. Koen, että paras tapa päästä kappaleiden syvärakenteisiin käsiksi on pohtia miltä ne tuntuvat, ja mitä niistä haluaisin muiden kuulevan ja kuulemisen kautta omaksuvan (esitystilannetta miettien.) Koitin systemaattisesti lukea nuottia ja rekonstruktida läpisoittotilannetta. Mielestäni se onnistui melko hyvin, nyt voin pitää muutaman välipäivän.

12.7

Synttärät, eli vapaapäivä.

13.7

Toinen soittamaton päivä

Ma-Su: Tekniikkaharjoittelua 1 h (2x30 min klo 10-11.30)

Shine 1 h 30 min (2x 45 min klo 13.45-15.30)

Viikko 29 (14.7-20.7)

Normaali harjoitusviikko, koin, että Shine istui jo melko hyvin, joten supistin sen harjoittelun puoleen tuntiin ja lisäsin tekniikkaharjoitteluun yhden tunnin lisää. Tekniikkaa harjoittelin 4x 30 minuuttia erissä, jakaen harjoitteet aamulle ja kappaleiden väleihin.

14.7

Välipäivien jälkeen olen tottunut aloittamaan tekniikkaharjoittelulla, tein niin myös nyt. Suunnitelmissa on, että tällä viikolla keskityn tekniikkaan ja kappaleiden harjoittamisessa koitan keskittyä nuottikuvan pohjalta opetteluun ja musiikkianalyysiin. Aion huomenna Turkuun mentäessä alkaa tutkia

nykymusiikin sävellysoppaita. Muuten kappaleen analysoiminen ei tuota tulosta, harmoniaoppi ei anna paljoakaan vastauksia kappaleiden dramaattisesta sisällöstä

15.7

Tänään kävin kirjastossa ja lainasin Alan Forten *The Structure of Atonal Music*-teoriakirjan. Kirjan segmenttianalyysi vaikuttaa kaikkein hyödyllisimmältä ohjelmiston harjoitteluun. Aion lisäksi perehtyä matriisianalyysiin, vaikkakin se soveltuu parhaiten sarjallisuuden analyysiin. Luulen, että siitä voi olla hyötyä syventämään näkemystä esimerkiksi Salosen atonaalisimpien ja tiheimpien osioiden harjoittamisessa. Konkreettinen soittaminen jäi vähemmälle, keskityin asteikkoihin ja pariääniin. En tiedä, onko näin vähästä harjoittelusta mitään hyötyä, mutta toivottavasti vähän on parempi kuin ei mitään.

16.7

Segmentoin Lindbergin ensimmäistä osaa. Musiikki tuntuu nyt jäsentyvän mielessäni selkeämmin, harjoittelu helpottui vähäsen. Nyt musiikki on selvemmin teoreettisesti käsillä, joten voin alkaa pohtimaan suoritusvalmiutta. Tekniikka on kokenut inflaation, etenkin vasemman käden työstäminen ei suju hyvin. Aion keskittyä jousi käteen siksi aikaa, kunnes ylikunto hellittää.

17.7

Harjoittelu ei edisty suunnitelmien mukaan, vasemman käden ylikuumeneminen vaikeuttaa koko prosessia. Koitin yksinkertaistaa harjoittelua ja keskittyä enemmän rentouttaviin harjoituksiin. Yleensä tällaisina kausina lisäisin harjoittelua juuri kappaleiden osalta ja pyrkisin etsimään uusia lähestymistapoja, mutta tuntuu, etten jaksa tällä hetkellä toimia näin.

18.7

Aloitin soittamalla Shinen läpi ja tarkastelemalla edistymistä. Kappale on taas kunnossa. Iloinen uutinen muualta elämästä antoi uutta intoa harjoitteluun. Kävin Shinen lisäksi läpi jousiharjoituksia ja popperin etydejä. Lindberg tuntuu istuvan paremmin, ehkä joudun myöntämään, että mieliala voi vaikuttaa paljonkin

soittamisen yleisilmeeseen.

19.7

Keskityin tekniikkaan, vasemman käden tila on parantunut ja harjoittelu tuntuu taas mielekkäältä. Pyrin hankkimaan lisää suoritusvalmiutta ja kestävyyttä. Toisaalta tuntuu, että Lindbergin oppiminen kokonaisuudessaan ei ole mahdollista. Viimeinen osa Giga näyttää nuottikuvana turhan hurjalta, kun konsertin ajankohdaksi pitäisi osua loka-marraskuun

20.7

Koitin tiivistää kaiken, mitä olin oppinut harjoitteluprosessin aikana yhteen läpisoittoon, johon siis sisältyi tekniikkalämmittely etydeillä ja varsinaista harjoittelua läpisoiton muodossa. Totesin, että Shine sujuu melko hyvin, mutta Lindberg on epätasainen, ensimmäinen osa ja kolmas olivat kelvollisia, mutta muuten soitto ei ollut rentoa tai sujuvaa. Alan miettiä varasuunnitelmaa, en ole vielä aloittanut Duon (viides osa) tutkimista.

Ma-su Tekniikkaharjoittelua 1 h (2x30 min klo 10-11.30)

Partia 1 h 30 min (2x 45 min klo 11.45-13.30)

Tekniikkaharjoittelua 1 h (2x30 min klo 13.30- 15)

Shine 30 min (klo 15.15-15.45)

Viikko 30 (21.7-27.7)

Tällä viikolla en harjoitellut konserttia varten edessä häämöttävän muuton takia.

Viikko 31 (28.7.-3.8)

Olimme tyttöystävän kanssa Roomassa, eli kyseinen viikko oli väliviikko

Viikko 32 (4.8-10.8)

Muuton jälkeen aloin taas harjoitella, mutta kevyesti, koska olin ollut käytännössä kaksi viikkoa soittamatta. Lisäksi tästä eteenpäin harjoitteluni sijoittuu pääasiassa

arkipäiville, viikonloput olen viettänyt kerrostaloasunnossa Raumalla, ilman harjoittelumahdollisuutta. Aloitin harjoittelun keskiviikkona puolentoista tunnin sessiolla,

4.8.

Soitin vapaita kieliä ja asteikkoja ensimmäisessä asemassa. Yllättävää kyllä, pitkän soittamattoman rupeaman jälkeen soittotuntumani oli edelleen hyvä ja mikään tekninen osa-alue ei ollut heikentynyt korjaamattomalle tasolle.

Soittaminen tuntui hyvälle.

5.8.

Keskityin jousikäden tekniikkaan ja kokeilin Lindbergin soittamista. Totesin, että koko Lindbergin soittaminen on liian kova pala purtavaksi. Sain idean, että konsertti voisi muodostua Lindbergin ja Salosen lisäksi Luis Paton Neljästä Elementistä. Aloin tutkia löytäisinkö kappaleen nuotteja, ei tulosta. Pidän vaihtoehdon avoinna.

6.8.

Löysin Neljään Elementtiin nuotit, joten käytin aikaa kappaleen tarkasteluun. Musiikkina kappale sopii kokonaisuuteen, se edustaa erilaista, vähemmän ”teoreettista” musiikkisuuntaa. Kokonaisuus alkaa hahmottua, mietin vielä, mitä Lindbergistä voisi ottaa konserttiin

7.8

Soittokuntani alkaa olla palautunut, joten aloitan taas säännöllisen harjoittelun, kuitenkin syksyllä alkava historian opiskelu yliopistolla pakottaa minut tiivistämään opiskeluni lyhyempiin, mutta tehokkaampiin jaksoihin. Aloin opettelemaan tänään tätä varten, varmistin, että taltioin kaiken, mitä soitan ja pyrin pysymään aikataulullisesti täsmällisenä harjoiteltavien osa-alueiden suhteen: jousi, sormet ja kappaleet fraasi kerrallaan.

8.8.

Harjoittelin asteikoita ja vasemmankäden nopeutta. Huomaan hidastuneeni ”parhaista päivistäni” melko paljon, joten koitan saada kuntoani takaisin. Koska en ehdi enää harjoitella yhtä paljon kuin aikaisemmin, sovitin kaikki kappaleet puolen tunnin tehoharjoittelulla.

9.8

Päädyin ottamaan Lindbergistä pelkän Aarian, siinäkin on paljon töitä. Aloitin harjoittelun kyseisestä kappaleesta, Neljää elementtiä voin melko turvallisesti harjoitella läpisoitoilla ja nuotin tarkastelulla. Merkintänä opinnäytetyötä varten, etenkin nykymusiikissa nuotin lukeminen on äärimmäisen tärkeää, monet asiat, kuten vaikeat akordit voi selvittää etukäteen nuottia lukemalla.

10.8

Soitin kaiken läpi, soittokuntoni on hyvä, mutta luulen, etten voi enää saada parasta taitotasoani takaisin. Konserttikappaleet pystyn kuitenkin oppimaan, Salonen on ainoa, jonka kohdalla oloni on vielä epävarma.

Ke Tekniikkaharjoittelua 30 min (10-10.30)

Partia 30 min (10.45-11.15)

Shine 30 min (11.30-12)

Torstaina

Tekniikkaharjoittelua 1 h (10-11.15)

Partia 30 min (11.30-12)

Shine 30 min (12.15-12.45)

Loppuviikon harjoittelin kaikki osa-alueita tunnin verran. Sunnuntai pidin vapaata, ja päätin määrittää uudeksi standardiharjoitusmääräksi kolme tuntia viitenä päivänä viikossa, jossa tekniikkaa harjoitellaan 2x 45 min ja kutakin kappaletta 45 minuutin verran.

To-Su

Tekniikkaharjoittelua 1 h 30 min (10-11.45)

Partia 45 min (12-12.45)

Shine (13-13.45)

Viikko 33 (11.8-17.8)

11.8

Välipäivä, ei harjoittelua

12.8

Aloitin päivän jousikäden harjoituksilla, soitin ylimääräisenä etydinä Popperin nro. 4 yhdistääkseni kokoavan tekniikan ja vasemmankäden tekniikan. Soitin kerran ohjelmiston läpi ja siirryin tutkimaan Aaria tarkemmin. Kappaleen huiluäännet aiheuttavat päänvaivaa, en ole ihan varma, miksi niiden kanssa tuntuu välillä olevan niin hukassa kuin tänään.

13.8

Tämä oli hyvä soittopäivä, pitkään aikaan soitto ei ole sujunut näin hyvin. Luulen, että nuottien tutkiminen on auttanut ymmärtämään musiikin karaktäärejä syvällisemmin ja sitä kautta siirtymään eteenpäin myös suoritusvalmiuden kannalta. Sain harjoiteltua kaikkea ja mielestäni sopivassa suhteessa.

14.8

Lisäsin harjoittelun määrää tekniikan osalta, mutta pidin kappaleiden harjoitusmäärät edelleen lyhyinä, pituutta kertyi kaksi tuntia. Tämä on huomattavaa, koska viime vuosina olen koittanut pitää joka päivä harjoittelun

tuntimääränä tasan seitsemän ja joinain päivinä pyrkinyt tekemään tilitä kahdeksan tunnin edestä. En tiedä, miten näin suuri pudotus vaikuttaa soittotaitooni, se jää nähtäväksi.

15.8

Harjoittelin kaikkia osa-alueita tasaisesti. Pyrin vakiinnuttamaan nykyisen otteen harjoitteluun. Saan melko hyviä tuloksia aikaan, soitto tuntuu taas varmalta ja istuu hyvin fyysisesti. Olen melko tyytyväinen tämän viikon saavutuksiin.

16.8

Välipäivä

17.8

Välipäivä

Viikko 34

Ma-Pe

Tekniikkaharjoittelua 45 min (10-10.45)

(13-13.45)

Viikko 34 (18.8-24.8)

18.8

Yliopiston aloitusviikko. Tämä pakotti minut siirtämään harjoitteluni illaksi. Kuitenkin harjoitusohjelmani toimi melko hyvin opiskelusta huolimatta. Vähensin kuitenkin Shinen harjoittelua, pyrin tiivistämään työni loppumaan ennen kello 19.30. Illalla harjoittelu tuntuu kummalliselta. Aiemmin olen mieltänyt itseni soittajaksi, joka illalla kovan puurtamisen jälkeen löytää jotain uutta soitostaan, mutta nyt se ei tunnu hyvältä.

19.8

Tänään jouduin myös laittamaan harjoitteluni illalle. Toivon mukaan tulevat viikot muuttavat tilanteen, koska nykyinen järjestely ei toimi. Tai sitten täytyy opetella harjoittelemaan iltaisin. Jokatapauksessa koitan harjoitella iltaisin vain yksittäisiä paikkoja kappaleista. Tekniikkaharjoituksia ei tarvitse muuttaa, kappaleita sen sijaan ei voi sutaista kokonaisuuksina.

20.8

Tänään ehdin soittaa jonkin verran aamulla. Vähästäkin määrästä on paljon apua, pystyn jakamaan harjoitteluni kokonaisuuksiin ja koska en joudu soittamaan niin myöhään pystyn sisällyttämään kokonaisuuksia. Etenkin Shinen ja Lindbergin kohdalla kokonaisuudet ovat oleellisia.

21.8

En ehtinyt harjoitella paljoakaan. Muutamat asteikot ja jousikättä. Luulen, että tilanteessa, jossa ei ole mahdollista harjoitella kunnolla on parempi keskittyä soittokunnan ylläpitämiseen, kuin yrittää runnoa väkisin mahdollisimman paljon liian lyhyellä ajalla.

22.8

Tänään ehdin harjoitella enemmän. Keskityin lähinnä kappaleisiin, koska huonoina päivinä kun ei ollut aikaa, olin kuitenkin soittanut tekniikkaa. Kappaleet ovat edelleen jonkinlaisessa kunnossa, seuraavaksi pitää koittaa saada järjestettyä yhteissoittoharjoituksia Teijan kanssa.

23.8

Välipäivä

24.8

Välipäivä

Viikko 35 (25.8-31.8)

25.8

Välipäivä

26.8

Olin viikonloppuna harjoittelemassa keikalle, joka oli maanantaina. Tämän johdosta en harjoitellut konsertin kappaleita. Päivä oli rikkonainen, kuten varmaankin kaikki seuraavat viikot, tuntuu että soittaminen on taas harrastus, eikä ammatti. Toisaalta välipäivät tekevät hyvää soitolleni ja olen saanut uudenlaista rentoutta koko soittofilosofiaani.

27.8

Lisämaininta tuosta eilisestä soittofilosofiahuomiosta, huomaan, etten pode enää niin pahoja omantunnontuskia, vaikka harjoitteluni on ollut melko vähäistä. Tänään keskityin kappaleiden harjoitteluun. Mielestäni ohjelmisto sujuu jo melko hyvin, kappaleissa alkaa olla minulle ominaisia dramaattisia voimavahteluja. Pidän etenkin Lindbergistä, se on mielestäni kaikista eniten juuri oman mielen mukainen.

28.8

Rikkonainen päivä, on hankala harjoitella pedantisti, kun päivää ei voi suunnitella ja jakaa etukäteen osiksi. Koitan pitää kiinni rutiineistani soiton suhteen, tehdä järjestelmällisesti soittokuntoa ylläpitävät harjoitukset, jotta pysyisin terässä.

29.8

Tänään ehdin soittaa paljon ja monipuolisesti. Harjoittelun lisäksi soitin huvikseni, on miellyttävä huomata, että soittimestaan löytää vielä puolia, joilla voi yllättää itsensä. Harjoituksiin sovitin taas kokonaisuuksia, jaoin kappaleet suuriin fraaseihin, joita sitten hioin ja lopuksi sovitin fraasit yhteen. Olen mielestäni ollut aina parhaimmillani pitkäjänteisessä hitaasti etenevässä harjoitteluprosessissa. Se myös tuntuu kaikkein omimmalta.

30.8

Soitin tänään kolme läpimenoa ohjelmasta. Kaikki sujuivat melko hyvin, ainoa

mikä huolettaa on yhteissoitto, koska en ole saanut Teijan kanssa sovittua aikoja. Onneksi konserttiin on vielä aikaa, tällä hetkellä todennäköisimmältä vaikuttaa 8.11 perjantai. Koitan ottaa tavoitteeksi soittaa joka viikko läpimenoja enenevässä määrin, jos vain aika riittää. Saan siitä varmuutta kun lähiviikkoina soittomääräni luultavasti laskevat entisestään, kun yliopistotyöt lisääntyvät.

31.8

Välipäivä

Viikko 36 (1.9-7.9)

1.9

En ehtinyt harjoitella paljoakaan, harmittaa. Puoli kahdeksalta illalla harjoittelun aloittaminen ei lupaa hyvää. Soitin silti sen verran minkä kerkesin, enimmäkseen taas tekniikkaa. Huomenna saattaa olla parempi päivä...

2.9

Parempi päivä, sain soitettua kaiken oleellisen, tekniikalle ei jäänyt niin paljon aikaa kuin olisin halunnut, mutta mielestäni se ei haittaa. Olen edelleen hämmästynyt, miten vähän soittokuntani on pudonnut huolimatta harjoitteluajkojen vähentymisestä.

3.9

Toinen hyvin antoisa soittopäivä, pohdin tänään, että vaikka soitostani on kovaa vauhtia tulossa yksi kuriositeetti muiden rinnalle, voin silti nauttia itseni kehittämisestä ja musiikista. Suorastaan niin päin, että mikään ei ole viemässä osaamistani pois. Soittaminen tuntui hyvin mielekkäältä.

4.9

Yliopisto soveltuu melko hyvin soittamisen kylkiäiseksi, voin aamuisin ennen luentoja harjoitella kaiken ”ikävän” materiaalin ja illalla soittaa helposti istuvaa ja miellyttävää harjoiteltavaa. Toisaalta koska joudun keskittymään konsertin valmisteluun, omalle soitolle jää yhä vähemmän aikaa.

5.9

Perjantaisin näyttäisi olevan enemmän aikaa harjoitella. Käytin aikani soittaen tekniikkaharjoituksia. Olen nyt vakiinnuttanut tekniikkapuolen siten, että aloitan jousikädenharjoituksista, siirryn vasemman käden harjoituksiin ja lopetan etydeihin, jotka kokoavat molemmat asiat, käytännössä siis Popperin 9 ja 33. Ohjelmiston osalta keskityin soolokappaleisiin,

6.9

Välipäivä

7.9

Välipäivä

Viikko 37 (8.9.-9.9)

8.9.

Aamu alkoi taas tekniikkaharjoittelulla. Soittotuntuman saavuttaminen onnistui nopeasti, ja aikaa jäi enemmän kappaleille. Tehokas tekninen alkulämmittely tuottaa tulosta. Joudun jättämään kappaleet illalle.

Illalla harjoittelu ei ole hyvä idea. On miten on, keskittymiseni herpaantuu jatkuvasti iltaisin, en meinaa saada mitään aikaiseksi. Huomenna uudestaan

9.9

Koitan käyttää aamun tehokkaasti ja harjoitella oleelliset asiat. Tämä onnistui hyvin, pystyin ottamaan tavoitteeksi lämmitellä puolessa tunnissa ja sen jälkeen harjoitella Lindbergiä puolen tunnin ajan. Kappaleista Salonen on ongelmallisimmin tällä hetkellä. Uskallan veikata, että kyseessä on vaikein kappale, mitä olen ikinä soittanut.

10.9

Päivä alkoi normaalisti. Salonen oli tänään fokuksessa. Muistan kappaleen hyvin ulkoa, silti se tuntuu epämukavalta sormissa. Koitin pilkkoa kappaletta pieniin

osiin, mutta kuten aiemminkin, soittosuorituksena Shine on äärimmäisen hankala. Kappale on siltä osin hämmentävä, ymmärrän kyllä, että sen dramatiikka ja viehätyksestä suuri osa liittyy juuri tähän äärimmäiseen vaikeuteen ja sen synnyttämään tunnelmaan, että soittaja joutuu tekemään kaikkensa pystyäkseen soittamaan kappaleen läpi.

11.9

Eiliseen lisäyksenä, että suuri osa Shinen ongelmista liittyy kirjoitustapaan, kaikkein laajimmat soinnut ja vaikeimmat kurotukset olisi voinut kirjoittaa yksinkertaisemmin, eikä kuultava lopputulos eroaisi paljoakaan nykyisestä. Mutta koska säveltäjällä on voima ja valta, soittaja joutuu purkamaan tuskaansa harjoittelupäiväkirjaan. Salonen ei edelleenkään suju, niinkuin sen pitäisi. Muuten ohjelma toimii hyvin.

12.9

Tänään soitin enemmän, koska ensiviikolla en pysty harjoittelemaan. Kävin Neljää Elementtiä läpi äänitteen kanssa. Siis kuuntelin ensin ja soitin sitten, keino päästä tunnelmaan. Emme ole vielä kukaan harjoitelleet kappaletta Teijan kanssa, toivottavasti se on pian mahdollista, koska kamarimusiikillinen otteeni taitaa olla melko hukassa. Poikkeuksellisesti päätin harjoittelun tekniikkaan, jotta saisin jotakin harjoittelusta ”talteen”.

13.9

Tauko

14.9

Tauko

Viikko 38 (15.9-21.9)

Taukoviikko, ei harjoittelua

Viikko 39 (22.9- 28.9)

22.9

Rikkonainen päivä, onneksi soittokuntoni ei ole mennyt viikossa miksiäkään. Ehkä on totta, että ajatuksen tasolla musiikillisessa hahmottamisessa jotain kehittyy nopeammin, kun pitää soittotaukoja. Tai tauot jotenkin avaavat kuuloaistin huomaamaan jotain aivan uutta. Koska kun taas illalla koitin rämpiä kappaleita läpi, tai tämä oli oletus, soitto sujui taas melko hyvin ja tuntui, että sain musiikista paljon lisää irti.

23.9

Tänään tein viimeiset analyysit kappaleista soittamalla niitä vanhemmilleni ja tiedustelemalla mikä toimii ja mikä mättää. Omat porukat ovat aina kovimpia kriitikoita, niin myös nyt. Mutta toisaalta hyvä, sain satikutia etenkin intonaatiosta, joka on hankalaa nykymusiikissa. Otan opikseni.

24.9

Aloitin sormiharjoituksilla intonaatiota vahvistaakseni. Pitkästä aikaa upposin harjoittelemaan, sain kulutettua tunnin putkeen pelkillä sormiharjoituksilla. Yliopisto vie veronsa, joten kappaleiden harjoittelu oli melko tahmaista ja huonosti fokuoitua, soittelun puolelle menevää. Onneksi osaan konserttiohjelman jo niin hyvin, että näillä rokulipäivillä ei ole niin paljon väliä.

25.9

Harjoittelin tänään Neljää Elementtiä, koska sovimme Teijan kanssa perjantaille yhteisharjoituksen. Olen vähän stressaantunut, pelkään, että taitotasoni laskeminen kuuluu läpi. Toisaalta Teija on reilu ja ymmärtäväinen. Silti nämä tuntemukset häiritsevät harjoittelua,

26.9

Tänään oli Lahti-Päivä. Päästyäni päivällä MDI.hin harjoittelin paniikissa, koska pelkäsin, ettei yhteissoitosta tule mitään. Huoli oli turha, yhteissoitto kulki ja tuntui, ettei ainakaan Neljän Elementin kohdalla ole huolen häivää. Olo on melko vapautunut, otin yhteyttä muutamiin opiskelukavereihin, aion järjestää muutamat

harjoitusesitykset ensiviikolla, nyt kun on taas itsevarmempi olo.

27.9

Lepopäivä

28.9

Lepopäivä

Viikko 40 (29.9.-5.10)

29.9

Olin sopinut heti huomiseksi matinean tapaisen, jonne tulisi Turun selloluokkalaisia. Maanatai on pahamaineisen epävakaa harjoittelupäivä, mutta onneksi olen nyt melko hyvässä soittoterässä. Paitsi nopeuden kannalta, tuntuu että sillä osa-alueella olen ylittänyt rajan jolta ei ole paluuta.

30.9

Matinean tapainen sujui hyvin ja sain hyviä neuvoja kavereilta. En sen enempää harjoitellut tänään, yksi tehoistunto, eräänlainen soittotunti riittää minulle mainiosti. Olen melko itsevarma konsertista, luulen, että se sujuu hienosti, kun sen aika on.

1.10

Kello käy ja päivät vierivät. Harjoittelu sujuu melko hyvin, ainoa onglema on, että päivät ovat taas kovin rikkonaisia, en meinaa löytää aikaa soittaa yhtäjaksoisesti, vaan harjoittelen tunnin sieltä, yleensä puolentunnin pätkiä, jotka eivät tunnu kovinkaan kiitettäviltä. Sovin ystävien kanssa viime viikolla perjantaiksi pienen konsertin tapaisen, joten pitää tehostaa hetkeksi harjoittelua.

2.10

Parempi päivä, onnistuin jakamaan harjoittelun selvästi neljään osaan: Tekniikka, Lindberg, Pato ja Salonen. Luulen rikkonaisten harjoittelupäivien vaikuttavan siihen, että keskittymiseni ja jaksamiseni on välillä koetuksella tämän tyyppisessä

suunnitelmallisessa ja kontrolloidussa harjoittelussa.

3.10

Konsertti onnistui oikein hyvin. Nyt uskallan varmuudella sanoa, että soitan vapautuneemmin kuin aikaisemmin, ehkä tietoa siitä, mitä aion tulevaisuudessa tehdä helpottaa ja keventää taakkaa, mikä on niin pitkään ollut harteilla. Soittelin illalla vielä huvikseni, harjoittelu rajoittui tekniikkaharjoituksiin aamutuimassa.

4.10

Välipäivä

5.10

Välipäivä

Viikko 41 (6.10-12.10)

6.10

Välipäivä

7.10

Jätin tällä viikolla maanantain välistä, koska päivä on niin täyteen ahdettu. Konserttiin on vähän päälle kuukausi aikaa, joten koitan pitää harjoittelun tasaisena, eli ei turhia repäisyjä. Olen varma, että kolmen tunnin harjoittelulla saan pidettyä kappaleet kunnossa, vaikka yleinen soittotekniikka varmaankin kärsii.

8.10

Soitin konserttiohjelman läpi. Jäin pohtimaan, miten voisin kehittää harjoitteluani. Koska viimeisestä soittotunnista on kulunut noin viisi kuukautta, en ole varma, olenko vienyt soittoa oikeaan suuntaan. Tai siis tietenkään en ole, harjoittelumääräni ovat ennäksellisen alhaisia ja olen muovannut tekniikkaa sen perusteella mikä tuntuu hyvältä. Lähtökohtaisesti pitäisi pyrkiä siihen mikä kuulostaa hyvältä, en ole siitä enää ollenkaan varma.

9.10

Taas läpisoittoa, etenkin Aaria on nyt mukava soittaa, tuntuu, että se istuu hyvin ja antaa mahdollisuuden tehdä musiikkia omien mieltymysten mukaan. Tällä hetkellä tuntuu, että kaikki kappaleet toimivat hyvin juuri fyysisesti.

Kuulokuvallisesti en osaa sanoa juuri mitään, äänityslaitteena toimii kännykkä, joten mitään äänensyväkvaliteetteja sillä ei pysty kuuntelemaan. Tuntuu siltä, että oma kuulostandardini on laskenut, etten kuule epäpuhtauksia ja laadullisia poikkeamia enää niin selvästi. Hämmästyttävää, kuinka lyhyessä ajassa nämä asiat poistuvat.

10.10

Tänään harjoittelin poikkeuksellisen paljon. Tuntimääränä ylsin viiteen. Oikeastaan oli mukava pitkästä ajasta hioa ja pikkutarkasti tarttua kaikkeen mitä sai irti: Jousikäden ranteen taipumiskulmaan, vasemman käden sormien tulokulmaan ja kappaleissa yksittäisiin intervaleihin. Kuitenkin tällainen harjoittelu ei ole tiukilla aikatauluilla mahdollista, mutta poikkeuksena virkistäviä. Konserttiohjelmiston kannalta onkin hedelmällistä, että tämän tyyppistä hiomista tulee tehtyä viikkoja ennen konserttia. Lähemmäksi mentäessä yksityiskohtien hiominen ei ainakaan omien kokemusten perusteella tuota muuta kuin blackoutteja esiintymistilanteessa. Minulle jäi tästä päivästä oikein hyvä olo.

11.10

Välipäivä

12.10

Välipäivä

Viikko 42 (13.10-18.10)

13.10

Sovimme Teijan kanssa, että vastoin kaikkea sovittua kävisimme soittamassa ainakin Neljä Elementtiä ohjaustunnilla, jota tulisi pitämään Peter Lönqvist. Tämä

ei ole minun mieleen, tunti on jo huomenna ja pelkään, että soittotaitoni rapautumisen takia emme saa mitään hedelmällistä aikaiseksi, vaan kaikki huomio kiinnittyy oman soittoni heikkouksiin. Maanantai on taas niin rikkonainen päivä, että en ehdi harjoitella paljoa. Huomista kauhulla odotellessa...

14.10

Ohjaustunti ei ollut ollenkaan niin epämiellyttävä kuin oletin. Saimme kappaleeseen paljon uutta ilmettä ja hyviä vinkkejä musiikin kannalta. Peter ei kiinnittänyt juurikaan huomiota suoritusvalmiuteen, siis yksittäisen soittajan soittotaitoja ei arvosteltu. Epäilen kuitenkin, että kappale ei paljoa enää muuta muotoaan esiintymiseen mennessä. Suurin osa tulkintaeroista tulee jäämään toteuttamatta, koska niiden takia yhteissoittoon tulisi melko mittavia muutoksia rytmien ja painotuksien suhteen, mistä aiheutuisi ylimääräistä painetta. Tunti oli kuitenkin hyödyllinen, jos kappale tullaan tekemään joskus vielä uudestaan.

15.10

Läpisoittopäivä, soitin kappaleet läpi ja palasin lopuksi Shineen. Kappaleen ”muotoiluosa” aiheuttaa paljon päänvaivaa. Koitan saada juuri shineen rauhaa, jotta itse esityksessä ei synny paniikinomaista tilaa jossa käden vievät ja soittaja tulee pari tahtia jäljessä, kuten nyt useasti käy.

16.10

Shine meni etempään eilisen rauhoittavan harjoittelun seurauksena. Tänään soittaessani sitä pystyin keskittymään vain musiikkiin. Ylipäättään konserttiohjelma alkaa olla siinä pisteessä, jossa sitä ei tarvitse miettiä suorituksena vaan musiikkina. Nyt tarvitsee vain pitää soittokuntoa yllä.

17.10

Välipäivä

18.10

Välipäivä

19.10

Välipäivä

Viikko 43 (20.10-26.10)

Väliviikko

Viikko 44 (27.10-2.11)

27.10

Tämän viikon perjantaina pidän harjoituskonsertin, joten aion harjoitella pieteetillä. Päivän ohjelmassa oli alkuverryttelyä soittotauon jälkeen. Aloitin asteikkosoitolla hakeakseni tuntumaa, sitten siirryin asemaharjoituksiin ja lopulta jousikäden tekniikkaan. Yleensä minulla on parempi tuntuma jousikädessä, kuin vasurissa pitempien taukojen jälkeen. Soittotuntuma on pysynyt hyvin, joten muina päivinä voin keskittyä kappaleisiin.

28.10

Läpisoittoa, olen huomannut, että harjoittelu ei enää oikein suju. Pystyn kyllä hiomaan ja tutkimaan kappaleita, mutta itse työ ei tunnu kovin mielekkäältä. Nyt soittotuntumani on säilynyt taukoviikosta huolimatta, joten luultavasti voin keskittyä kappaleisiin ja niiden toteutukseen.

29.10

Tavallinen päivä, tavoitteeni oli kolme tuntia soittoa ja onnistuin siinä. En tiedä onko viimeisten harjoittelupäivien ylöskirjaamisessa paljoakaan mieltä, harjoittelu vähenee kohti konserttia ja edeltävinä päivinä olen yleensä koittanut levätä. Ainakaan omien kokemusten perusteella viimehetken hinkkaaminen ei yleensä johda mihinkään hedelmälliseen.

30.10

Välipäivä

31.10

Konsertti sujui yllättävän hyvin, sekä Teijan että minulla. Valmistauduimme yhdellä läpimenolla, muuten olin vähän ennen esiintymistä soittanut jousiharjoituksia. Jos itse konsertti sujuu yhtä hyvin olen tyytyväinen

1.11

Välipäivä

2.11

Kuuntelin harjoituskonsertin äänitteen ja olin melko tyytyväinen. Tänään soitin kaiken vielä kerran hitaasti ja ajatuksella läpi. Ensiviikolla en aio enää valmistautua muuten, kuin kevyillä läpisoitoilla.

Viikko 45

3.11

Välipäivä

4.11

Välipäivä

5.11

Asteikkosoittoa ja popperin etydejä. Soittotuntuma on hyvä, joten jätän kappaleiden läpisoiton huomiselle

6.11

Viimeinen päivä ennen konserttia, soitin konserttiohjelman läpi ja äänitin sen. Sitten kuuntelin äänitteen ja pyrin etsimään kohtia, missä soittotuntuma heilahtaa tai muuttuu merkittävästi. Kokonaisuus oli tasainen joten edessä on enää itse

konsertti

7.11

Konsertti ei harjoittelua